

Kommissionen en form for vetoret over for medlovgiverne i Unionen. Derved bliver Kommissionen placeret på samme niveau som sidstnævnte, hvilket fører til en fordrejning af den almindelige lovgivningsprocedure, der er fastsat i artikel 294 TEUF, overskrider Kommissionens kompetence til lovgivningsinitiativ, der er fastsat i artikel 293, stk. 2, TEUF, og fratager Rådets ændringsret, der er fastsat i artikel 293, stk. 1, TEUF, dens effektive virkning. Ifølge Rådet er en sådan udøvelse af tilbagetrækningsbeføjelsen endvidere i strid med artikel 10, stk. 1 og 2, TEUF, da Kommissionen ikke længere er en institution med udøvende funktion, men deltager i lovgivningsprocessen på samme niveau som de institutioner, der er demokratisk legitimerede dertil.

For det andet udgør tilbagetrækningen af forslaget til forordning endvidere en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde, som omhandlet i artikel 13, stk. 2, TEU. Dels gør Rådet gældende, at tilbagetrækningen af forslaget til forordning er sket meget sent. Efter adskillige treparts møder under førstebehandlingen (»triloger«) trak Kommissionen alligevel sit forslag til forordning tilbage på den dag, hvor Parlamentet og Rådet skulle parafere det kompromis, som de var nået frem til. Dels foreholder Rådet Kommissionen, at denne ikke udtømte alle de processuelle muligheder i Rådets forretningsorden, før den trak forslaget tilbage.

Endelig gør Rådet gældende, at den anfægtede tilbagetrækningsakt ikke overholder de krav til begrundelse af retsakter, der dog er fastsat i artikel 296, stk. 2, TEUF. Rådet foreholder Kommissionen, at denne ikke har tilført sin afgørelse om tilbagetrækning nogen forklaring, og at den ikke har foretaget nogen offentliggørelse af denne afgørelse.

Appel iværksat den 22. juli 2013 af Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 14. maj 2013 i sag T-19/12 Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) — Impexmetal

(Sag C-415/13 P)

(2013/C 274/28)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. (ved Rechtsanwalt P. Borowski)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Impexmetal S.A.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves i sin helhed, påstandene af 9. januar 2012 tages til følge i deres helhed, og i overensstemmelse hermed annulleres afgørelsen, der blev truffet den 27. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering det Indre Marked.
- Såfremt denne påstand ikke tages til følge, ophæves Rettens dom i sin helhed og den foreliggende sag hjemvises til Retten til fornyet behandling.
- De andre parter i appelsagen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod for appellanten i forbindelse med sagen for appelkammeret og indsigelsesafdelingen ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked, samt i forbindelse med sagen for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten foreholder Retten, at den har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾, fordi den har anvendt bestemmelsen på forhold, der ikke er omfattet af indholdet i denne bestemmelse.

Den urigtige anvendelse af denne bestemmelse skyldes, at Retten på fejlagtig måde har fastslået, at appellants varemærke ligner intervenientens varemærke og at der derfor foreligger en risiko for forveksling for offentligheden. Retten har ikke taget hensyn til, at

- varerne i form af »maskiner og værktøjsmaskiner«, som kendetegnes med appellants varemærke, og varerne i form af »lejer«, som kendetegnes med intervenientens varemærke, er meget forskellige og de kan navnlig ikke supplere hinanden
- der er betydelige optiske forskelle på appellants varemærke og intervenientens varemærke
- appellants varemærke indeholder en ordbestanddel i form af substantivet »Kraśnik«, hvilket har betydelig indflydelse på forskellene på de omtvistede varemærker i optisk, fonetisk og konceptmæssig henseende
- der er betydelige fonetiske forskelle på appellants varemærke og intervenientens varemærke
- appellants varemærke er en bestanddel af appellants firmanavn, og at dette navn er blevet anvendt længe før ansøgningsdatoen
- dette varemærke er et historisk begrundet tegn til at kende tegne appellanten
- de nævnte varemærker i lang tid har sameksisteret på et marked uden at være i konflikt med hinanden

— ligheden mellem de omtvistede varemærker ikke retfærdiggør det udsagn, at den kan være kilden til en risiko for forveksling.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 24. juli 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-425/13)

(2013/C 274/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Valero Jordana og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— artikel 2, andet punktum, og afsnit A, i bilaget til Rådets afgørelse om godkendelse af åbning af forhandlinger om at

forbinde EU's emissionshandelsordning med en emissionshandelsordning i Australien annulleres, eller subsidiært

— Rådets afgørelse annulleres, og den anfægtede afgørelses virkninger opretholdes, såfremt den annulleres i sin helhed, og

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, TEU, artikel 218, stk. 2-4, TEUF og 295 TEUF og princippet om institutionel ligevægt. Kommissionen har gjort gældende, at Rådet tilsidesatte artikel 218 TEUF ved unilateralt at pålægge Kommissionen en detaljeret procedure, der skaber nye beføjelser for Rådet og forpligtelser for Kommissionen, der ikke har grundlag i denne bestemmelse. Rådet har ligeledes tilsidesat artikel 13, stk. 2, TEU, sammenholdt med artikel 218, stk. 4, TEUF og princippet om institutionel ligevægt, idet Rådet har udvidet de beføjelser, som det er tillagt ved traktaterne til skade for Kommissionen og Europa-Parlamentet.

Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 218 TEUF og princippet om institutionel ligevægt, idet den anfægtede afgørelse bestemmer, at Unionens detaljerede forhandlingspositioner skal fastsættes af det særlige udvalg eller Rådet. Artikel 218, stk. 4, TEUF fastsætter kun en rådgivende rolle for det særlige udvalg.